

משנה - תענית

• [פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#) • [פרק ד](#)

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#)

פרק ד

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#)

א

פרק

א

משנה

-

א

פרק

מאימתי מזכירין [ב] גבורות גשמים. רבי אליעזר אומר, מיום טוב הראשון [ג] של חג. רבי יהושע אומר, מיום טוב האחרון של חג. אמר לו רבי יהושע. הואיל ואין הגשמים אלא סימן קללה בחג, למה מזכיר. אמר לו רבי אליעזר, אף אני לא אמרתי לשאול, אלא להזכיר [ד] משיב הרוח ומוריד הגשם בעונתו [ה]. אמר לו, אם כן, לעולם [ו] יהא מזכיר:

פרק א - משנה ב

אין שואלין את הגשמים אלא סמוך לגשמים. רבי יהודה אומר, העובר לפני התבה ביום טוב האחרון של חג, האחרון מזכיר, הראשון אינו מזכיר. ביום טוב הראשון של פסח, הראשון מזכיר, האחרון אינו [י] מזכיר. עד אימתי שואלין את הגשמים, רבי יהודה אומר, עד שיעבר [יא] הפסח. רבי מאיר אומר, עד שיצא ניסן, שנאמר [יב] (יואל ב) ויורד לכם גשם, מורה ומלקוש בראשון:

פרק א - משנה ג

בשלשה במרחשון [יג] שואלין את הגשמים. רבן גמליאל אומר, בשבעה [טו] בו, חמשה עשר יום אחר החג, כדי שיגיע אחרון [טז] שבשיראל לנהר פרת:

פרק א - משנה ד

הגיע שבעה עשר במרחשון ולא ירדו גשמים, התחילו היחידים מתעניין שלש תעניות. אוכלין ושותין משחשכה, ומתריין במלאכה וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה:

פרק א - משנה ה

הגיע ראש חודש **[כא]** כסלו ולא ירדו גשמים, בית דין גוזרין שלש תעניות על הצבור. אוכלין ושותין משחשכה, ומתריין במלאכה וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה:

פרק א - משנה ו

עברו אלו ולא נענו, בית דין גוזרין שלש תעניות אחרות על הצבור. אוכלין ושותין מבעוד יום **[כב]**, ואסורין במלאכה **[כג]** וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה, ונועלין את המרחצאות. עברו אלו ולא נענו, בית דין גוזרין עליהם עוד שבע, שהן שלש עשרה תעניות **[כד]** על הצבור. הרי אלו יתרות על הראשונות, שבאלו מתריעין ונועלין את החנויות, בשני מטין עם חשכה, ובחמישי מתריין מפני כבוד השבת:

פרק א - משנה ז

עברו אלו ולא נענו, ממעטין במשא ומתן **[כו]**, בבנין ובנטיעה, בארוסין ובנשואין **[כז]** ובשאלת שלום בין אדם לחברו, כבני אדם הנזופין **[כח]** למקום. היחידים חוזרים ומתענים עד שיצא ניסן. יצא ניסן **[כט]** ולא ירדו גשמים, סימן קללה, שנאמר (שמואל א יב) הלא קציר חטים היום, וגו':

פרק ב

פרק ב - משנה א

סֹדֵר תַּעֲנִיּוֹת כִּיצַד, מוֹצִיאִין אֶת הַתֵּבָה לְרַחוּבָה שֶׁל עִיר, וְנוֹתְנִין אֶפֶר מִקֶּלֶה עַל גְּבֵי הַתֵּבָה, וּבְרֹאשׁ הַנְּשִׂיא [ג] וּבְרֹאשׁ אַב בֵּית דִּין, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד נוֹתֵן בְּרֹאשׁוֹ. הַזָּקֵן [ה] שֶׁבָּהֶן אוֹמֵר לְפָנֶיהֶן דְּבָרֵי כְבוֹשִׁין [ו], אַחִינוּ, לֹא נֹאמֵר בְּאֲנָשֵׁי נִינוּה, וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת שָׁקֶם וְאֶת תַּעֲנִיְתָם, אֶלָּא (יונה ג) וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם, כִּי שָׁבוּ מִדְּרָכָם הָרָעָה. וּבִקְבֻלָּה [ז] הוּא אוֹמֵר (יואל ב) וְקָרְעוּ לְבַבְכֶם וְאַל בְּגַדִּיכֶם:

פרק ב - משנה ב

עֲמְדוּ בַתְּפִלָּה, מוֹרִידִין לְפָנֵי הַתֵּבָה זָקֵן וְרָגִיל, וַיֵּשׁ לוֹ בָּנִים, וַיְבִיתוּ רִיקָם, כְּדֵי שְׂיֵהָא לְבוֹ שְׁלָם בַתְּפִלָּה, וְאוֹמֵר לְפָנֶיהֶם עֲשׂוּרִים וְאַרְבַּע בְּרָכוֹת, שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵה שְׁבָכָל יוֹם, וּמוֹסִיף עֲלֵיהֶן עוֹד שֵׁשׁ:

פרק ב - משנה ג

וְאֵלוֹ הֵן, זְכוּרֹנוֹת, וְשׁוֹפְרוֹת [ו], אֵל ה' בְּצַרְתָּה לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי (תהלים קכ), אֲשֶׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים וְגו' (שם קכא), מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ ה' (שם קל), תְּפִלָּה לְעַנִּי כִי יַעֲטֹף (שם קמ). רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לֹא הָיָה צָרִיךְ [יא] לוֹמֵר זְכוּרֹנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת, אֶלָּא אוֹמֵר תַּחֲתֵיהֶן, רָעַב כִּי יִהְיֶה בְּאֶרֶץ (מלכים ב ח), דְּבַר כִּי יִהְיֶה וְגו', אֲשֶׁר הָיָה דְבַר ה' אֵל יִרְמְיָהוּ עַל דְּבָרֵי הַבְּצֻרוֹת (ירמיה יד). וְאוֹמֵר חוֹתְמֵיהֶן:

פרק ב - משנה ד

על הראשונה הוא אומר, מי שענה את אברהם **(יב)** בהר המוריה, הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה, ברוך אתה ה' גואל ישראל **(יג)**. על השנייה הוא אומר, מי שענה את אבותינו על ים סוף **(יד)**, הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם היום הזה, ברוך אתה ה' זוכר הנשפחות. על השלישית הוא אומר, מי שענה את יהושע **(טו)** בגלגל, הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם היום הזה, ברוך אתה ה' שומע תרועה. על הרביעית הוא אומר, מי שענה את שמואל **(טז)** במצפה, הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה, ברוך אתה ה' שומע צעקה. על החמישית הוא אומר, מי שענה את אליהו **(יז)** בהר הכרמל, הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה, ברוך אתה ה' שומע תפלה. על הששית הוא אומר, מי שענה את יונה **(יח)** ממעי הדגה, הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה, ברוך אתה ה' העונה בעת צרה. על השביעית הוא אומר, מי שענה את דוד ואת שלמה בנו בירושלים, הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה, ברוך אתה ה' המרחם על הארץ:

פרק ב - משנה ה

מעשה בימי רבי חלפתא ורבי חנניה בן תרדיון **(כ)**, שעבר אחד לפני התבה וגמר את הברכה כלה, ולא ענו אחריו אמן. תקעו הכהנים תקעו. מי שענה את אברהם אבינו בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה. הריעו בני אהרן **(כב)** הריעו. מי שענה את אבותינו על ים סוף, הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה. וכשפא דבר אצל חכמים, אמרו, לא היינו נוהגין פן אלא בשער מזרח ובהר הבית:

פרק ב - משנה ו

שלוש תעניות הראשונות, אנשי משמר מתעניין ולא משלימין, ואנשי בית אב לא היו מתעניין כלל. שלש שניות, אנשי משמר מתעניין ומשלימין, ואנשי בית אב מתעניין ולא משלימין. שבע אחרונות, אלו ואלו מתעניין ומשלימין, דברי רבי יהושע. וחכמים אומרים, שלש תעניות הראשונות, אלו ואלו לא היו מתעניין כלל. שלש שניות, אנשי משמר מתעניין ולא משלימין, ואנשי בית אב לא היו מתעניין כלל. שבע אחרונות, אנשי משמר

מתעניין ומשלימין, ואנשי בית אב מתעניין ולא משלימין:

פרק ב - משנה ז

אנשי משמר מתרים לשתות יין בלילות, אבל לא בימים. ואנשי בית אב, לא ביום ולא בלילה. אנשי משמר ואנשי מעמד אסורין מלספר ומלכבס, ובחמישי מתרין מפני כבוד השבת:

פרק ב - משנה ח

כל הכתוב במגלת תענית **כו** דלא למספד, לפניו אסור, לאחריו מתר. רבי יוסי אומר, לפניו ולאחריו אסור. דלא להתענא בהון, לפניו ולאחריו מתר. רבי יוסי אומר, לפניו אסור, לאחריו מתר:

פרק ב - משנה ט

אין גוזרין תענית על הצבור בתחלה בחמישי, שלא להפקיע **לא** השערים, אלא שלש תעניות הראשונות שני וחמישי ושני, ושלש שניות חמישי שני וחמישי. רבי יוסי אומר, כשם שאין הראשונות בחמישי, כך לא שניות ולא אחרונות **לב**:

פרק ב - משנה י

אין גוזרין תענית על הצבור בראש חודש **לג**, בחנכה ובפורים, ואם התחילו, אין מפסיקין **לד**, דברי רבן גמליאל. אמר רבי מאיר, אף על פי

שָׁאֵמַר רַבּוֹ גַּמְלִיאֵל אֵין מִפְּסִיקוֹן, מוֹדָה הָיָה שְׂאִין מִשְׁלִימִין. וְכֹן תְּשַׁעָּה
בָּאֵב שְׁחָל לְהִיּוֹת בְּעָרְב שַׁבָּת:

ג

פרק

א

משנה

-

ג

פרק

סֵדֶר תְּעַנְיּוֹת אֵלוֹ הָאֵמּוֹר, בְּרַבִּיעָה רֵאשׁוֹנָה. אָבֵל צָמְחִים שְׁשָׁנוּ, מִתְּרִיעִין
עֲלֵיהֶם מִיָּד [א]. וְכֹן שְׁפָסְקוּ גִשְׁמִים בֵּין גֶּשֶׁם לְגֶשֶׁם אַרְבָּעִים יוֹם, מִתְּרִיעִין
עֲלֵיהֶם מִיָּד, מִפְּנֵי שֶׁהִיא מִכַּת בְּצַרְת [ב]:

ב

משנה

-

ג

פרק

יָרְדוּ לְצָמְחִין אָבֵל לֹא יָרְדוּ לְאֵילָן, לְאֵילָן וְלֹא לְצָמְחִים, לָזָה וְלָזָה אָבֵל לֹא
לְבוֹרוֹת [ג] לְשִׁיחִין וְלִמְעָרוֹת, מִתְּרִיעִין עֲלֵיהֶן מִיָּד [ד]:

ג

משנה

-

ג

פרק

וְכֹן עִיר [ה] שֶׁלֹּא יָרְדוּ עָלֶיהָ גִשְׁמִים, דְּכָתִיב (עמוס ד) וְהִמְטַרְתִּי עַל עִיר אֲחַת
וְעַל עִיר אֲחַת לֹא אִמְטִיר, חִלְקָה אֲחַת תִּמְטֵר וְגו', אוֹתָהּ הָעִיר מִתְּעַנָּה
וּמִתְרַעַת, וְכֹל סְבִיבוֹתֶיהָ [ו], מִתְּעַנּוֹת וְלֹא מִתְרִיעוֹת [ז]. רַבִּי עֲקִיבָא
אוֹמֵר, מִתְרִיעוֹת וְלֹא מִתְּעַנּוֹת:

פרק ג - משנה ד

וְכֹן עִיר שֵׁישׁ בָּהּ דָּבָר {ח} אוּ מַפְלֵת, אוֹתָהּ הָעִיר מִתְעַנֶּה וּמִתְרַעַת, וְכֹל סְבִיבוֹתֶיהָ מִתְעַנּוֹת וְלֹא מִתְרִיעוֹת. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, מִתְרִיעוֹת וְלֹא מִתְעַנּוֹת. אֵיזְהוּ דָּבָר, עִיר הַמוֹצִיאָה {ט} חֲמֵשׁ מֵאוֹת רַגְלֵי, וְיֵצְאוּ מִמֶּנָּה שְׁלֹשָׁה מֵתִים בְּשִׁלְשָׁה יָמִים {י} זֶה אַחַר זֶה, הֲרִי זֶה דָּבָר. פְּחוֹת מִכָּאן {יא}, אֵין זֶה דָּבָר:

פרק ג - משנה ה

עַל אֵלוֹ מִתְרִיעִין בְּכֹל מְקוֹם, עַל הַשְּׂדֵפוֹן וְעַל הַיֶּרְקוֹן, עַל הָאֲרָבָה {יג} וְעַל הַחֲסִיל, וְעַל הַחֲמִיָּה רָעָה וְעַל הַחֲרָב, מִתְרִיעִין עָלֶיהָ, מִפְּנֵי שֶׁהִיא מִכָּה מִהֲלַכְתּוֹ:

פרק ג - משנה ו

מַעֲשֵׂה שְׂיָרְדוֹ זְקֵנִים מִירוֹשָׁלַיִם לְעָרֵיהֶם, וְגִזְרוּ תַעֲנִית עַל שְׁנֵרְאָה כְּמֹלֵא פִי תַנּוּר שְׂדֵפוֹן בְּאֲשָׁקְלוֹן. וְעוֹד גִּזְרוּ תַעֲנִית עַל שְׂאֲכָלוֹ זְאֵבִים שְׂנֵי תִינוֹקוֹת בְּעֶבֶר הַיֶּרְדֵּן. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, לֹא עַל שְׂאֲכָלוֹ, אֶלָּא עַל שְׁנֵרְאָה:

פרק ג - משנה ז

עַל אֵלוֹ מִתְרִיעִין {טו} בְּשַׁבָּת, עַל עִיר {טז} שֶׁהַקִּיפוּהָ גוֹיִם אוּ נֶהָר, וְעַל הַסְּפִינָה הַמְטָרֶפֶת בָּיָם. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, לְעִזְרָה וְלֹא לְצַעֲקָה {יח}. שְׂמַעוֹן הַתַּמְנִי אוֹמֵר, אֵף עַל הַדָּבָר, וְלֹא הוֹדוּ לוֹ חֲכָמִים:

על כל צרה שלא תבא [כ] על הצבור, מתריעין עליהו, חוץ מרוב גשמים [כא]. מעשה שאמרו לו לחונני המעגל, התפלל שיירדו גשמים. אמר להם, צאו והכניסו תנורי פסחים [כב], בשביל שלא ימוקו [כג]. התפלל, ולא ירדו גשמים. מה עשה, עג עוגה [כד] ועמד בתוכה, ואמר לפניו, רבונו של עולם, בניד שמו פניהם עלי, שאני כבן בית לפניך. נשבע אני בשמך הגדול שאיני זז מכאן, עד שתרחם עלי בניד. התחילו גשמים מנטפין. אמר, לא כך שאלתי, אלא גשמי בורות שיחין ומערות. התחילו לירד בצעף. אמר, לא כך שאלתי, אלא גשמי רצון, ברכה ונדבה [כו]. ירדו כתקון, עד שיצאו ישראל מירושלים להר הבית מפני הגשמים [כז]. באו ואמרו לו, כשם שהתפללת עליהם שיירדו כך התפלל שילכו להו. אמר להו, צאו וראו אם נמחת [כח] אבן הטועים. שלח לו שמעון בן שטח, אלמלא חונני אתה, גוזרני עליך נדוי. אבל מה אעשה לך, שאתה מתחטא לפני המקום ועושה לך רצונך כבן שהוא מתחטא על אביו ועושה לו רצונו. ועליך הכתוב אומר (משלי כג), ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך:

היו מתעניין וירדו להם גשמים קדם הנץ החמה, לא ישלימו [לא]. לאחר הנץ החמה, ישלימו. רבי אליעזר אומר, קדם חצות [לב] לא ישלימו, לאחר חצות ישלימו. מעשה שגזרו תענית בלוד, וירדו להם גשמים קדם חצות. אמר להם רבי טרפון, צאו ואכלו ושתו ועשו יום טוב. ויצאו ואכלו ושתו ועשו יום טוב, ובאו בין הערבים וקראו הלל הגדול [לג]:

פרק ד - משנה א

בשלושה פרקים בשנה כהנים נושאין את פניהן ארבע פעמים ביום, בשחרית, במוסף ובמנחה ובנעילת שערים (ג), בפתעניות ובמעמדות וביום הכפורים:

פרק ד - משנה ב

אלו הן מעמדות, לפי שנאמר (במדבר כח), צו (ד) את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי, וכי היאך קרבנו של אדם קרב, והוא אינו עומד על גביו, התקינו נביאים הראשונים (ה) עשרים וארבע משמרות. על כל משמר ומשמר היה מעמד בירושלים של כהנים, של לויים (ו), ושל ישראלים. הגיע זמן המשמר לעלות, כהנים ולויים עולים לירושלים, וישראל שבאותו משמר מתכנסין לעריהן וקוראין במעשה בראשית (ז):

פרק ד - משנה ג

ואנשי המעמד היו מתעניין ארבעה ימים בשבוע, מיום שני ועד יום חמישי. ולא היו מתעניין ערב שבת, מפני כבוד השבת. ולא באחד בשבת, כדי שלא יצאו ממנוחה וענג ליגיעה ותענית וימותו. ביום הראשון, בראשית, ויהי רקיע. בשני, יהי רקיע, ויקוו המים. בשלישי, יקוו המים, ויהי מארת. ברביעי, יהי מארת, וישרצו המים. בחמישי, ישרצו המים, ותוצא הארץ. בששי, תוצא הארץ, ויכלו השמים (ט). פרשה גדולה, קורין אותה בשנים, והקטנה בחד, בשחרית ובמוסף. ובמנחה נכנסין וקורין על פיהן (י), כקורין את שמע. ערב שבת במנחה לא היו נכנסין, מפני כבוד השבת:

פרק ד - משנה ד

כָּל יוֹם שֵׁשׁ בּוֹ הַלֵּל, אֵין בּוֹ מַעְמָד **{יב}** בְּשַׁחֲרִית. קָרְבַּן מוֹסֵף, אֵין בּוֹ בְּנִעִילָה **{יג}**. קָרְבַּן יַעֲצִים, אֵין בּוֹ בְּמִנְחָה, דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. אָמַר לוֹ בֶּן עֲזַאי, כָּד הָיָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ שׁוֹנֶה, קָרְבַּן מוֹסֵף, אֵין בּוֹ בְּמִנְחָה. קָרְבַּן יַעֲצִים, אֵין בּוֹ בְּנִעִילָה. חֲזַר רַבִּי עֲקִיבָא לְהִיּוֹת שׁוֹנֶה כְּבֶן עֲזַאי:

פרק ד - משנה ה

זְמַן עֲצֵי כַהֲנִים וְהָעַם, תִּשְׁעָה. בְּאֶחָד בְּנִיסוֹן, בְּנֵי אֶרֶח בֶּן יְהוּדָה **{טו}**. בְּעֶשְׂרִים בְּתַמּוּז **{טז}**, בְּנֵי דָוִד בֶּן יְהוּדָה. בְּחִמְשָׁה בָּאָב, בְּנֵי פְרַעֲשׁ בֶּן יְהוּדָה. בְּשִׁבְעָה בּוֹ, בְּנֵי יוֹנָדָב בֶּן רַכָּב. בְּעֶשְׂרָה בּוֹ, בְּנֵי סַנְאָה בֶּן בְּנִימִין. בְּחִמְשָׁה עֶשֶׂר בּוֹ, בְּנֵי זְתוּא בֶּן יְהוּדָה, וְעַמָּהֶם כַּהֲנִים וְלוֹיִם וְכָל מִי שֶׁטַּעָה בְּשִׁבְטוֹ, וּבְנֵי גוֹנְבֵי עָלֵי בְּנֵי **{יז}** קוֹצְעֵי קִצְיֵעוֹת. בְּעֶשְׂרִים בּוֹ, בְּנֵי פַחַת מוֹאָב בֶּן יְהוּדָה. בְּעֶשְׂרִים בְּאֶלּוּל, בְּנֵי עֲדִין בֶּן יְהוּדָה. בְּאֶחָד בְּטַבַּת שְׁבוּ בְּנֵי פְרַעֲשׁ שְׁנֵיהֶם **{יח}**. בְּאֶחָד בְּטַבַּת לֹא הָיָה בּוֹ מַעְמָד, שֶׁהָיָה בּוֹ הַלֵּל וְקָרְבַּן מוֹסֵף וְקָרְבַּן יַעֲצִים:

פרק ד - משנה ו

חֲמִשָּׁה דְּבָרִים אָרְעוּ אֶת אַבּוֹתֵינוּ בְּשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז וְחִמְשָׁה בְּתִשְׁעָה בָּאָב. בְּשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז נִשְׁתַּבְּרוּ הַלּוּחֹת, וּבְטַל הַתְּמִיד **{כ}**, וְהִבְקָעָה הָעִיר **{כא}**, וְשָׂרָף אֶפּוֹסְטָמוֹס אֶת הַתּוֹרָה **{כב}**, וְהֶעֱמִיד צֶלֶם בְּהִיכָל. בְּתִשְׁעָה בָּאָב נִגְזַר עַל אַבּוֹתֵינוּ שֶׁלֹּא **{כג}** יִכְנָסוּ לְאֶרֶץ, וְחָרַב הַבַּיִת בְּרֵאשׁוֹנָה **{כד}** וּבְשֵׁנִיָּה **{כה}**, וְנִלְכְּדָה בֵּיתָר **{כו}**, וְנַחֲרָשָׁה הָעִיר **{כז}**. מִשְׁנַכְנֵס אָב, מְמַעֲטִין בְּשִׁמְחָה:

פרק ד - משנה ז

שַׁבַּת שְׁחַל תִּשְׁעָה בָּאֵב לְהִיּוֹת בְּתוֹכָהּ, אֲסוּר מְלַסֵּף וּמְלַכְבֵּס {כח},
וּבְחֻמֵּי שֵׁי מִתְרִין מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת. עָרַב תִּשְׁעָה בָּאֵב לֹא יֵאָכַל אָדָם שְׁנֵי
תְּבִשִׁילִין, לֹא יֵאָכַל בֶּשֶׂר וְלֹא יִשְׁתֶּה יַיִן. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר,
יִשְׁנֶה. רַבִּי יְהוּדָה מְחַיֵּב בְּכַפֵּיַת הַמָּטָה, וְלֹא הוֹדוּ לוֹ חֲכָמִים:

פרק ד - משנה ח

אָמַר רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, לֹא הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל כַּחֲמֹשֶׁה עָשָׂר
בָּאֵב וּכְיוּם הַכַּפּוּרִים, שֶׁבָּהֶן בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם יוֹצְאוֹת בְּכָלֵי לֶבֶן שְׂאוּלִין, שֶׁלֹּא
לְבִישׁ אֶת מִי שְׂאִין לוֹ. כָּל הַכֹּלִים טְעוּנִין טְבִילָה. וּבְנוֹת יְרוּשָׁלַיִם יוֹצְאוֹת
וְחוֹלוֹת בְּכַרְמִים. וַיְמָה הָיוּ אוֹמְרוֹת, בְּחוּר, שָׂא נָא {לג} עֵינֶיךָ וּרְאֵה, מָה
אַתָּה בּוֹרֵר לָךְ. אֵל תִּתֵּן עֵינֶיךָ בְּנוֹי, תֵּן עֵינֶיךָ בְּמִשְׁפָּחָה. שֶׁקָּר חֲחֹן וְהִבֵּל
הִלְפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת הִי הִיא תִתְהַלֵּל {לד} (מִשְׁלֵי לֵא). וְאוֹמֵר, תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיךָ,
וַיִּהְלֹוהָ בְּשַׁעֲרֵים מַעֲשִׂיהָ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר, צְאִינָה {לה} וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן
בְּמַלְךְ שְׁלֹמֹה בְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שְׁמֻחַת לְבוֹ (שִׁיר
הַשִּׁירִים ג). בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ, זֶה מִתֵּן תּוֹרָה. וּבְיוֹם שְׁמֻחַת לְבוֹ, זֶה בְּנִין בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, שְׂיִבְנָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. אָמֵן: